

Overtvædselser, der medføre Straf efter § 17, 2det Stykke. kun kunne afgjøres ved Dom". Det, som vi der ville have slaaet fast, er nemlig det, at Sager der angaa disse grovere Forsejler efter § 17, 2det Stykke, ikke skulle kunne afgjøres i Henhold til Loven af 4de Februar 1871 ved en Vedtagelse af Bøder eller ved Udvarsel, men der skal gaa Dom i Sagen. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Endringerne til Vedtagelse af det høie Thing, idet jeg skal gjentage, at det vel kan være, at ligesom de ikke fuldt ud have tilfredsstillt os, der ere Forslagsstillere, saaledes ville de vel heller ikke fuldt ud tilfredsstillte flere af Medlemmerne heri Thinget, men vi bede dem følge os i Forventning om, at det paa denne Maade vil lykkes, at komme til en Afgjørelse med Loven og faae en noget tilfredsstillende Afgjørelse af denne Sag.

J. Beberien: Jeg skal indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Jeg er i det heldige Tilfælde ved denne som ved flere andre Leiligheder at kunne slutte mig til Folkethingets Standpunkter og agter derfor at stemme mod de Endringsforslag, som her foreligge. Jeg har flere Grunde dertil, og den første og vægtigste er den, at jeg ikke anser disse Forslag for nødvendige, og i alt Fald enkelte af dem for meget uheldige. Jeg skal dog indskrænke mig til at nævne det, som jeg her anser for Hovedpunktet, det Forslag, som jo ogsaa blev fremhævet som saadant af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, nemlig Forslaget angaaende Optagelse af Forbudet mod Udsørsel af Margarine. Trods Alt, hvad der er blevet sagt om dette Punkt, og ogsaa det, jeg nu hørte af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, maa jeg tilstaa, at jeg aldeles er ude af Stand til at forstaa, hvad Nytte et saadant Forbud skulde være til. Nytten deraf skulde dog nærmest være den, at det skulde øve en heldig Virkning i England, men da det dog er en Njendsgjerning, at Englænderne spise omtrent lige saa meget Margarine, som de spise Smør, kan jeg ikke forstaa, hvad Englænderne skulde have imod at kjøbe Margarine fra Danmark, ligesom de kjøbe den fra andre Lande. Den ærede Ordfører sagde, at det har sin Mislighed, at man forhandler Margarine derovre, som man falder dansk, skjøndt den ikke er dansk. Men heller ikke det kan jeg se har nogen som helst Interesse for danske Smørproducenter. Er den Margarine, man sælger i England som dansk, god, hvad Stade kan det saa gjøre os, at Englænderne have den Tro, at vi lave god Margarine her i Landet, og er det slet Margarine, antager jeg, Englænderne snart ville blive kjede af

at kjøbe den, og skulde det have nogen Indflydelse paa deres Betragtning af vore Forhold, maa det vel nærmest være den, at dansk Margarine ikke er værd at spise, og at de derfor hellere maa kjøbe dansk Smør, men det kan da ikke være til Stade for os. Det er ganske rigtigt, som det blev fremhævet af den ærede Ordfører, at dette Punkt under de Smørforhandlinger, vi for et Par Aar siden førte, blev betragtet som et af Hovedpunkterne, i alt Fald som et meget brændende Spørgsmaal, men derfor forstaar jeg saa meget mindre de Udtalelser, vi nu hørte af den ærede Ordfører, at Forslagsstillerne ved at stille disse Forslag vare gaaede saa vidt i Smødekommenhed, at de antog og haabede, at Lovforslaget, dersom disse Forslag bleve vedtagne her, derefter maatte kunne komme igjennem Rigsdagen uden at vende tilbage til dette Thing. Naar man saaledes rent og purt afgjør et af de største Stridspunkter, saa er den Smødekommen, man der ved viser, efter min Opfattelse ikke saaledes, at man kan vente, at Lovforslaget, vil gaa igjennem. Forudsætningen, hvorunder dette Udsørselsforbud kom ind i Loven, var den, at Forbudet ikke vilde blive brugt, medmindre der skulde foreligge Noget, der særlig maatte gjøre det nødvendigt at sætte det i Kraft. Noget Saadant foreligger ikke; efter hvad der forleden blev udtalt af den høitærede Minister, har jo den nyberende Margarine-lov bevirket, at Udsørselen er ophørt eller saa at sige ophørt, men det synes da at være en mærkelig Motivering til at forbyde Udsørselen. Andet er der ikke, der foreligger; jeg har i alt Fald ikke kunnet høre eller læse noget Eksempel, som virkelig kunde berettige til at tro, at det var nyttigt, hensigtsmæssigt eller i alt Fald nødvendigt at forbyde Udsørselen af Margarine, og naar det ikke er Tilfældet, saa er et saadant Forbud efter min Opfattelse principmæssig forkasteligt. Det er et Indgreb i de frie Omsætnings- og Erhvervsforhold, og dertil mener jeg, man ikke bør være med, naar der ikke er særlig Grund dertil. Selv om Udsørselsforbudet i Dieblisset ikke gjør Stade, idet der ikke udsøres synderlig Margarine, kan den Tid komme, da det kan faae Betydning. Det, der for mig har mest at sige, er, at kommer man først ind paa den Slags Bestemmelser, saa rækker den ene af dem let den anden Haanden, og man kommer derved efterhaanden ind paa Grundsætninger for Lovgivningen, som jeg for mit Vedkommende anser for aldeles forkerte. Bortset fra det, som for mig er Hovedpunktet, skal jeg kun sige med Hensyn til de andre Endringer, at der er enkelte af dem, som jeg antager, der lettere